

Chi n tranh VN đã đ c gi i quy t b ng m t hi p đ nh hòa bình sau g n 5 năm th o lu n cam go gi a Hoa K và ba bên VN.

Hội pđ nh đáp ng tr n v n nguy n c c a toàn dân: đ t n c hòa bình đ c l p, th ng nh t, dân ch và t do. Nhân dân VN th c hi n vi c hòa h p và hoà gi i dân t c đ hoàn thành nh ng m c tiêu trên v i s đóng góp c a HK giúp VN hàn g n v t th ng chi n tranh. Vi t Nam không còn là đ a bàn xung đ t gi a các c ng qu c, s mang l i hòa bình, n đ nh và ph n vinh cho các n c Đông Nam Á. Các c ng l c cam k t tôn tr ng đ c l p, ch quy n và toàn v n c a đ t n c VN. HĐ Paris 1973 đã đ c m t h i ngh qu c t bao g m đ y đ các thành viên th ng tr c H i đ ng B o An, ký b n Đ nh c ngày 28/2/1973 tr c s ch ng ki n c a ông TTK/LHQ Kurt Vanheim, tr nh tr ng ghi nh n và “tuyên b tán thành và ng h hi p đ nh Paris v ch m đ t chi n tranh, l p l i hòa bình i Vi t Nam”.

Nh ng cu i cùng, chi n tranh l i k t thúc đau th ng vào ngày 30/4/1975. Trong 36 năm qua, đ ng bào ch u bi t bao th m n n. Ngày nay nhi u ph n đ t, bi n, h i đ o c a t n nhân đ i đã r i vào tay Trung Qu c, nhân dân v n ch a đ c h ng nh ng quy n dân ch t do căn b n nh đ ng lo i trên th gi i. T i sao có ngh ch lý đó, nhân mùa Qu c h n 30/4 năm nay, anh Ch nhi m Báo Vi t Lu n đ t ra câu h i: Cho đ n ngày nay m t s l n ng i Vi t v n cho r ng Hội p đ nh Paris 1973 là b n

văn b c t VNCH. Th t s có đúng nh th không?

V i t cách m t quân nhân QLVNCH đ c phân công làm công tác khai thác tài li u đ nghiên c u cu c chi n VN. C nhiên là tài li u chính th c đ c ghi vào chính s c a các chính ph liên h . Tôi xin trình bày s l c cu c chi n VN , d n đ n HĐ Paris 1973 và bi n c 30/4/1975.

Trong h u bán th k v a qua, có hai tr n chi n đ m máu x y ra t i Tri u Tiên (Hàn Qu c) và Vi t Nam. Sau Th chi n II, Hoa K và Liên Xô đã th a thu n chia hai nh h ng Tri u Tiên, l y vĩ tuy n 38 làm phân ranh. Đ u tháng 10/1949, Mao Tr ch Đông chi n th ng Hoa L c, thành l p n c C ng hòa Nhân dân Trung Hoa. Đ bành tr ng nh h ng, ngày 25/6/1950 Mao ng h lãnh t B c Tri u Tiên là Kim Nh t Thành xua quân vĩ t vĩ tuy n 38 đ thôn tính Nam Tri u Tiên. TT Hoa K Harry Truman ch th B Ngo i giao kh n c p đ a v n đ B c Hàn (B c TT) xâm lăng ra H i đ ng B o An LHQ. H i đ ng B o An thông qua ngh quy t kêu g i các qu c gia h i viên LHQ đ n c u nguy Nam Hàn (Nam TT). Ngày 30/6/1950, h ng ng l i kêu g i c a LHQ, b n S đoàn HK thu c Quân đoàn 8 trú đóng Nh t B n do Đ i t ng MacArthur ch huy đã m đ u c u Pusan đ b vào Nam Hàn đ giúp Chính ph Lý Th a Văn ch ng xâm lăng. Ti p theo HK là L đoàn 27 b binh Hoàng gia Anh cùng 14 n c h i viên LHQ.

Quân LHQ đ y l uì quân xâm l c v b c vĩ tuy n 38, trong khi đó Đ i h i đ ng LHQ thông qua ngh quy t trừ li u k ho ch th ng nh t Tri u Tiên trong đ c l p dân ch , nh ng b t thành. MacArthur h l nh vĩ t vĩ tuy n 38 đ ch m đ t cu c chi n, b Chí nguy n quân TC can thi p, đ y l uì quân LHQ v vĩ tuy n 38. Đ n đ u năm 1951, Hán Thành -th đô Nam Hàn l t vào tay C ng quân. y ban h u chi n LHQ đ ngh k ho ch hòa bình 5 đ m cho vùng Vi n Đông, nh ng b TC bác b . HK đ a ra đ th o ngh quy t lên án TC là th ph m xâm lăng Nam Hàn. Ngh quy t đ c Đ i h i đ ng LHQ thông qua và yêu c u các n c thành viên phong t a c m v n TC. Gi a tháng 5/1951 quân LHQ tái chi m Hán Thành, t ng MacArthur đ ngh m t cu c đàm phán t i m t tr n đ ch m đ t cu c đ máu, nh ng b B c Kinh kh c t . T ng MacArthur đ ngh TT Truman tr ng ph t k gây chi n b ng cách dùng bom nguyên t chi n thu t tiêu di t t m l c chi n tranh c a TC Mãn Châu, t o c h i giúp quân T ng Gi i Th ch đ b tái chi m l c đ a. Theo MacArthur “đây là c h i vô cùng thu n l i cho Th gi i t do đ tr m i hoàng h a cho toàn th nhân lo i”.

Quan đ m thu n tủy quân s c a MacArthur trái ng c v i chính sách c a chính ph HK Vi n Đông. HK ch mu n tái l p nguyên tr ng nh ng gì đã đ c qu c t th a thu n h i năm

1945. S can thi p c a h ch nh m ng n ch n không cho ch nghĩa CS bành tr ng thêm n a. HK không mu n m r ng chi n tranh v i TC. Và cũng không mu n vi ph m vùng nh h ng c a LX vì Stalin đã đ ng ngoài cu c xung đ t, không b phi u HDBA. Nh m ch n đ ng hành đ ng li u lĩnh c a MarArthur vu t vĩ tuy n 38 ph n công C ng quân m t l n n a, TT Truman cách ch c t ng MarArthur. Ngày 27/7/1953 Hội p đ nh ch m đ t chi n s đ c ký t i Bàn Môn Đi m và Tri u Tiên ti p t c b chia c t t i VT 38 đã đ c đ ng minh quy t đ nh h i năm 1945. T nh n tr ng trách lãnh đ o Th gi i T do, HK s n sàng hy sinh “x ng máu và s c l c vì nh ng nguyên t c đã s n sinh ra qu c gia c a h : dân ch và t do”. HK duy trì tình đ ng minh v i LX, đã h p tác v i h ch ng Phát xít trong Th chi n II. HK cũng không mu n khiêu chi n v i Trung C ng m t n c đông dân nh t th gi i.

T i VN, cu c chi n Qu c C ng l n 1 (1946-1954) đ c gi i quy t t i H i ngh Genève 1954: VN t m th i b chia đôi i vĩ tuy n 17. M t cu c t ng tuy n c đ trù di n ra vào năm 1956 đ th ng nh t VN “v i nh ng đi u ki n c n thi t b o đ m cho nhân dân Vi t Nam có th t do bày t ý mu n c a mình”...Nh ng vì các bi n đ ng trong n c (cu c c i cách ru ng đ t đ m máu m i n B c và vi c n đ nh tình hình mi n Nam c a th t ng Ngô Đình Di m) cùng thái đ hòa hoãn c a các c ng qu c, nên t tháng 4/1956 hai đ ng ch t ch h i ngh Genève 1954 là Liên Xô và Anh Qu c đ u nh n đ nh: “cu c t ng tuy n c th c s không quan tr ng b ng vi c duy trì hòa bình”.

Trong tình th đó, gi i lãnh đ o CS mi n B c li n phát đ ng cu c chi n gi i phóng mi n Nam. Đ i h i III c a CSVN đ ra hai nhi m v chi n l c: ti n hành cách m ng xã h i ch nghĩa i mi n B c và gi i phóng mi n Nam đ th ng nh t n c nhà. Hai nhi m v trên theo Hàn i là “đ thi t th c góp ph n tăng c ng phe xã h i ch nghĩa th gi i” (1). Đ th c hi n ch tr ng này B c Vi t thành l p MTGPMN. M t tr n đ a ra ch ng trình hành đ ng 10 đi m mà n i dung chính là đánh đ chánh quy n NDD mà h gi i là “ch đ thu c đ a trá hình c a đ qu c M”.

Bi n pháp ng n xâm l c và tái l p hòa bình i VN, theo quan đi m c a chính quy n Kennedy là bi n pháp đã đ c áp đ ng i Tri u Tiên”, nghĩa là quân đ i HK ph i tr c ti p can thi p. Nh ng HK không th đ a quân vào mi n Nam VN theo ki u Tri u Tiên vì CSBV ch a công khai xâm l c, h ch lén lút xâm nh p ng i và vũ khí vào MN, v i TT Di m cũng không mu n đ t n c ông tr thành sân kh u trình di n s c m nh c a HK.

T đ u năm 1964, TT Johnson nh Blair Seaborn -đ i s Gia nã Đ i trong y h i Qu c t

Kiểm soát đình chiến Đông Dương chuyển đến TT Phạm Văn Đồng như thông điệp kêu gọi Hànội đình chiến cuối cùng của MNVN. Johnson xác nhận HK không có ý định rút quân quyên miền Bắc, không muốn duy trì các căn cứ quân sự tại miền Nam VN. HK chỉ yêu cầu BV giải đúng những cam kết mà họ đã ký với Pháp năm 1954 ở Genève và tháng 11 năm 1962 với Lào: không đưa quân ra khỏi lãnh thổ miền Bắc và đình chiến gọi chiến tranh vào miền Nam. HK hứa sẽ rút quân, thiết lập quan hệ ngoại giao và viện trợ giúp chính phủ Hànội phát triển kinh tế, đồng thời HK sẽ thuyết phục chính phủ Sài Gòn đàm phán trao đổi tù nhân và miền Bắc... (2) Đồng thời, Hànội đưa ra những đòi hỏi của họ là: HK phải rút toàn bộ lực lượng ra khỏi MN, một chế độ trung lập sẽ được thiết lập tại đây như công nhận lãnh thổ MTGPMN và Mặt trận này sẽ đóng vai trò lãnh đạo trong việc quy kết đến những người lại MNVN.

Sáng sớm mừng 7/2/1965, Công quân mặt cuối cùng pháo kích đổ dồn vào căn cứ trực thăng và trại Cá ván Má gán phi trường Pleiku làm 8 binh sĩ chết và 108 bị thương. Lúc bấy giờ TT Liên Xô Kossygin viếng thăm Hànội, còn McGeorge Bundy - Cá ván An ninh Quốc gia của TT Johnson đang có mặt tại Sài Gòn. Bundy yêu cầu Johnson có những biện pháp trả đũa tức khắc, ông coi đây là lý do để mặt đầu tiên của chiến dịch bom Bác Việt. Johnson ra lệnh mở các trận oanh kích vào các trại huấn luyện Công quân ở Đồng Hái và Vĩnh Linh. Ba ngày sau, để công kích chiến tranh phá hoại của xã hội Mỹ Qui nhận làm 23 binh sĩ bị thương, các cuộc không tập Miền Bắc lại tái diễn.

Ngày 27/2/1965, Bộ Ngoại giao HK công bố Báo cáo chính quyền của MB đã phát động cuộc chiến tranh xâm lược của MN. BV đã vi phạm thỏa hiệp Genève 1954 và 1962 mà họ đã ký kết. Nó còn phá vỡ hòa bình ở ĐNA và đe dọa những nhân tố do và an ninh của MNVN. Nhân dân MNVN quy tụ tâm chống lại sự đe dọa này và do yêu cầu của họ, HK sẽ đứng bên cạnh nhân dân MN trong cuộc chiến đấu bảo vệ sự sống còn của họ. HK khẳng định là Mỹ không muốn tìm lãnh thổ, thiết lập căn cứ quân sự hoặc giành quyền ở VN... Những HK chấp nhận đồng ý đưa vào mối hình thức xâm lược. Một khi hòa bình đã được tái lập, HK cam kết sẽ giải ngay mọi sự can thiệp quân sự ở MNVN... Những HK không bỏ rơi bên bè trong cuộc chiến đấu bảo vệ tự do. (3)

Ngày 7/4/1965, đúng một tháng sau khi HK đưa hai tiểu đoàn TQLC đổ bộ lên Đà Nẵng, TT Johnson tuyên bố tại Đại học Johns Hopkins: HK sẵn sàng thông lượng những không đi vào kiểm soát các phe liên hệ đưa trên những hiệp ước cũ hoặc bắt buộc những hiệp ước mới. Mục tiêu của HK là nhận được lập của MNVN được bảo đảm để họ có thể quy kết đến những liên hệ riêng của họ mà không có sự can thiệp từ bên ngoài. Hôm sau, Hà Nội trả lời bằng “đề nghị 4 điểm”: -Yêu cầu Mỹ rút quân khỏi MNVN, -Đình chiến tranh với MB, -Công việc MN do nhân dân MNVN giải quyết theo công nhận lãnh thổ MTGPMN (điểm 3), Việc thông tin VN sẽ do nhân dân hai miền tự quyết định không có sự can thiệp từ bên ngoài. Ông PVĐ còn khẳng định: “Mọi giải pháp trái với lập trường trên đây đều không thích hợp. Giải pháp muốn dùng LHQ để can thiệp vào tình hình VN cũng đều không thích hợp (4)

HK chấp nhận đi m ba đi m, chỉ còn đi m 3 nói về “công việc MN do nhân dân giữ quy t” phải được tho lu n thêm t i bàn đàm phán giữa nh ng thành ph n chính tr ở đây, chỉ MN không phải chỉ có m t l c l ng duy nh t là MTGPMN...Nh ng Hà N i bác b , t đó HK dùng hai g ng kèm, d i bom m i n B c và tăng quân vào m i n Nam đ áp l c B c Vi t ng i vào bàn h i ngh . Cu i cùng, TT Johnson đã đ a BV đ n bàn đàm phán Paris t 13/5/1968. Đ giúp ng c viên dân ch là Phó TT Humphrey đ c c , k ho ch hòa bình VN phải đ c t i n hành tr c ngày b u c 5/11/1968, vì th ngày 31/10 TT Johnson tuyên b “HK b t đ u b c vào giai đo n đàm phán th c s”. Ông ra l nh ng ng hoàn toàn vi c ném bom MB và m r ng cu c tho lu n Paris, bao g m đ i di n chính ph VNCH và đ i di n MTGP, tuy nhiên s tham d c a MTGP không có nghĩa là HK đã công nh n h . Ngày hôm sau TT Thi u tuyên b s không g i phái đoàn sang Paris tham d đàm phán. Đ i s VNCH t i HK ông Bùi Di m nh n xét: “Đây là l n đ u tiên trong su t cu c chi n, chính ph c a hai đ ng minh đã công khai tuyên b r ng h không cùng quan đi m”.

K t qu cu c b u c , Nixon th ng v i s phi u tr i h n Humphrey ch a t i 1%. Ngay sau khi có k t qu b u c , Th ng ngh sĩ Everett Dirken b t th n ghé tòa Đ i s , g p ông Di m nói r ng: Tôi đ n đây nhân danh c hai v t ng th ng Johnson và Nixon, v i l i nh n tin: VN phải g i ngay phái đoàn đ n Paris tr c khi vi c đó tr nên quá tr . Vài phút sau, bình lu n gia n i t i ng c a HK là Joseph Alsop g i đ i n nói v i ông Di m: “Ông b n i, t ng th ng c a ông b n đang ch i m t trò nguy hi m. Tôi m i g p Ông già hôm qua. Ông già đang điên cu ng vì gi n”. Ông già đó là TT Johnson (5)

Qua tình t i trên cho th y t kh i đ u đàm phán ch m đ t chi n tranh đã có s b t đ ng l n giữa lãnh đ o HK và VNCH. Không phải chỉ b t đ ng mà còn là “ân oán giang h” trong gi i chính tr chớp bu. Đ ng Dân ch lên án ông Thi u đã phá ho i k ho ch hòa bình c a TT Johnson nên Humphrey th t c . T đó h chỉ ngày ph c h n.

Sau ba năm ‘v a đánh v đàm’ t 1969 đ n 1972, TT Nixon quy t đ nh k t thúc cu c chi n tr c khi ông m n nh m k vào ngày 19/Giêng 1973. L i đ ng cu c t n công mùa Hè năm 1972, (BV đã vi ph m l i cam k t không t n công MN, HK s ng ng hoàn toàn vi c đ i bom MB) Nixon ra l nh tái oanh t c BV đ áp l c Hà N i đàm phán nghiêm ch nh đ k t thúc chi n tranh. Đ ng th i Nixon đ n B c Kinh và M c T Khoa đ yêu c u hai n c đàn anh CS thuy t ph c Hà N i. Cu i cùng HĐ Paris 1973 ra đ i, không làm ph ng h i uy tín c a LX và TC, trái l i còn m ra giai đo n hòa hoãn h p tác giữa ba c ng M Nga Tàu. Đ i v i nhân dân VN, cu c chi n đ c k t thúc không có k th ng ng i b i. Công vi c n i b c a MN s do nhân dân MN t quy t đ nh không có s can thi p bên ngoài. MTGPMN và VNCH s thành l p H i đ ng Qu c Gia Hòa gi i và Hòa h p Dân t c (HĐHGDT) đ t ch c cu c t ng tuyên c , đ nhân dân MN quy t đ nh th ch t ng lai MN.

V ph n VNCH, nh TT Nixon đã h a, khi HĐ hòa bình ra đ i, c c u chính quy n t trung ng đ n đ a ph ng v n còn nguyên v n. T i cao Pháp vi n, Giám sát vi n, l ng vi n Qu c h i v n đang ho t đ ng. QLVNCH và L c l ng C nh sát Qu c gia v n còn đ y đ trên 1 tri u ng i...Nh ng t i sao MN l i t vào tay CS? Có ph i chính quy n M đã ph i tay b r i VNCH sau khi ký HĐ Paris 1973 hay không? TT Nixon có bàn b c, th o lu n gì v i TT Thi u qua g n 30 lá th g i cho Thi u?

Ngày 17/12/1972, tr c khi ra l nh cho B52 oanh t c Hà N i, H i Phòng đ áp l c ông Lê Đ c Th tr l i Paris đ k t thúc chi n tranh, TT Nixon g i cho TT Thi u lá th nói rõ: “Đã đ n lúc chúng ta ph i bi u d ng m t m t tr n đoàn k t trong lúc th ng l ng v i k đ ch và Ngài ph i quy t đ nh ngay bây gi là có còn mu n t p t c liên minh v i chúng tôi n a hay không, hay Ngài mu n tôi đi tìm m t s th a hi p riêng r v i k đ ch đ ch ph c v quy n l i cho Hoa K mà thôi”. (6)

Ngày 26/12/1972, 110 pháo đài bay B52 m cu c t n công đ d i nh t nh m vào các m c tiêu quân s Hà N i và H i Phòng. Ngay chi u hôm đó, BV đ ng ý g p l i phái đoàn HK vào ngày 8/1/1973 t i Paris. Ba ngày tr c khi cu c đàm phán M/BV tái t c, ngày 5/1/1973 TT Nixon l i g i th nh c nh TT Thi u: “H u qu tr m tr ng nh t s x y ra n u nh Chính ph Ngài t ý bác b hi p đ nh và tách r i kh i HK. S kh c t ti p tay v i chúng tôi c a Ngài s là m t s chu c l y th m h a, nó s phá h y t t c nh ng gì mà chúng ta đã cùng nhau tranh đ u đ đ t đ c trong m i năm qua. Vào lúc chúng tôi b c vào tu n th o lu n m i này, tôi hi v ng r ng hai qu c gia chúng ta s bi u d ng m t m t tr n đoàn k t. Tôi nh c l i nh ng gì tôi th ng vi t cho Ngài: b o đ m t nh t cho s t n t i c a Mi n Nam VN là s đoàn k t c a hai qu c gia chúng ta, s đoàn k t s b nguy h i tr m tr ng n u Ngài c nh t đ nh đi theo con đ ng hi n nay c a Ngài...” (7)

Theo đ i u 12 c a HĐ Paris 1973, nhân dân MNVN đ c quy n quy t đ nh t ng lai chính tr c a MN thông qua m t cu c t ng tuy n c t do và dân ch có qu c t giám sát. H i đ ng Qu c gia Hòa h p và Hòa gi i Dân t c (HĐHGDT) -g m ba thành ph n VNCH, MTGPMN và L c l ng Th ba- là c quan s đ ng ra t ch c cu c t ng tuy n c . Do đó t ngày 19/3/1973, hai phái đoàn VNCH và C ng Hòa MNVN đã g p nhay t i Paris đ bàn v n đ này. Chính ph VNCH v n kh ng kh ng đòi B c Vi t ph i rút h t quân v B c và nh t đ nh không liên hi p v i Chánh ph Lâm th i C ng hòa MNVN. TT Thi u ch p nh n cho MTGPMN tham gia vào đ i s ng chính tr b ng cách t ch c cu c t ng tuy n c đ ng i dân MN b u t ng th ng và HĐHGDT. T ng th ng và HĐHGDT s quy t đ nh th ch m i cho MNVN. Chính ph CMLT bác b đ ngh đó, h không ch u th o lu n nh ng v n đ nào không đ c ghi trong b n văn ký k t. H đ ngh hai bên ch n ng i tham gia HĐHGDT ch không b u. Sau đó HĐHGDT đ ng ra t ch c b u c Qu c h i L p hi n và Qu c h i này s so n th o Hi n pháp cho MNVN.

(8) Đäng cäa MTGP bä VNCH bác bä. Thäy tình thä bä täc, Nixon mäi TT Thiäu sang HK häi đàm väi ông ä San Clemente. Nixon cam kät sä viän trä đäy đä cho VNCH väi đäi u kiän VNCH phäi cäng Mä nghiäm chänh thi hänh Hä Paris 1973. Näu BV vi phäm, HK cä lý do đä tái can thiäp...Nhäng Thiäu vän kiên trì väi läp träng “bän không”, tiäp täc chiän đäu chä không hòa giäi.

Tä 21/5/1973, Kissinger và Lê Đäc Thä trä läi Paris đä thäo thuän và ra mät tuyên cáo chung xác đänh hai bên quyät tâm thi hänh nghiäm Hä Paris. Trong thäi gian này, Nixon đä gäi gän chäc lá thä thuyät phäc Thiäu: “Nhä Ngäi rõ, tôi đä công khai tuyên bä nhät quyät thi hänh bän hiäp đänh Paris väi tät cä uy tín và thiän chí cäa Hoa Kä. ä Hoa Kä sä không ai hiäu näi vän đä này näu bäy giä sä thäng thuyät bä thät bäi vì nhäng träng i ta cä thä tránh đäc. Tôi xin läp läi räng äc väng duy nhät cäa chúng tôi là muän thäy bän Hiäp đänh đäc thi hänh nghiäm chänh và thät chät tình liên đäi väi VNCH. Tôi không tin räng Ngäi muän tôi phäi ra träc đän chúng Hoa Kä đä giäi thích sä bä täc cäa cuäc thäng thuyät hiän nay ä Paris. Đäi u này chäc chän sä đäa täi sä cät đät ngân khoän cho Lào và Cäm Bät và cuäi cäng là Miän Nam VN. Khi ä San Clemente, tôi đä nói rõ väi Ngäi väi viäc xin Quäc häi HK viän trä đäy đä khó khăn nhä thä nào. Tuy nhiên tôi cũng đä trình bày väi Ngäi räng chúng tôi sä đän mäi nä läc không nhäng xin đäy đä viän trä cho nhäng nhu cäu hiän täi cäa VNCH, mà còn yäm trä cho nhäng kä hoäch kinh tä dài hän Ngäi väa công bä ! Nä läc này đäng tiän hänh tät đäp và đäc đät vào hàng äu tiên đäu. Nhäng tôi thäng thän khuyän cáo Ngäi räng chä mät mäi bät đäng nhä nhoi cäa chúng ta trong tình thä này cũng đä làm tiêu tan nä läc trên. Tôi tin chäc räng Ngäi sä cân nhäc kä läng đäu trên khi đäc lá thä này” (9)

Dù cä thuyät phäc song Thiäu vän không nhäng bä. Ngày 13/6/1973, Nixon gäi lá thä cuäi cäng cho Thiäu väi läi lä đäng cay: “Lá thä cäa Ngäi đä ngày 12/6 là mät đän giäng mänh vào tình bäng häu, sä thäng kính và quyän läi chung cäa chúng ta. Cän cä vào nhäng hy sinh và räi ro cäa HK phäi gänh chäu vì Ngäi, tôi không thäng Ngäi cä thä trä läi mät cách tiêu cäc nhä väy. Tôi chäng cäu đäu đäm sä cäng thäng trong mäi bang giao giäa chúng ta vì Ngäi đä phänh nänh nhäng cam kät cäa tôi trong viäc ký kät bän tuyên cáo này. Näu Ngäi läa chän đäng läi tiêu cäc này thì chính Ngäi đä väch ra chính sách täng lai cäa HK đäi väi Viät Nam. Tôi sä bät buäc phäi chiäu ý Quäc häi và công luän HK, chä yäm trä väa đä nhäng nhu cäu cä tính cách nhân đäo cho nhân dän miän Nam và bä qua nhäng quyät đänh và nhiäm vä khó khăn đä viän trä kinh tä và quân sä cho VNCH nhä ta đä thäo luän ä San Clemente. Chäng cän phäi nói dài dòng, nä läc cäa chúng tôi trên toàn cäi Đäng Däng sä chäm đät. Tôi coi sä läa chän cäa Ngäi nhä chäng đäi sä phán đoán và cam kät cäa chính bän thân tôi. Đây không còn là vän đä cäa ngäng i đä thäng thuyät hay cäa luät sä và chuyên viên. Đây là vän đä giäa tôi và Ngäi. Sä läa chän là do Ngäi”. (10)

Kä hoäch hoà bình cäa Nixon nay cũng thät bäi nhä kä hoäch hoà bình cäa Johnson, vì thiäu sä häp tác cäa lãnh đäo VNCH. Lúc bäy giä Đäng Dân chä ä Mä đäng näm quyän chä đäng ä

Cả hai vị n Quá c hái nên tìm cách trá mái hán tháng 11/1968. Quá c hái Má bát đáu cát bát vián trá cho VNCH vì lá VN đã có Hiáp đánh hòa bình. Ngày 15/11/1973 Há Vián Má đán đánh mác vián trá quân sá tái đa cho VNCH là 1126 triáu đála so vái 2270 triáu cáa tài khoá trá c. Nháng khi chung quyát chá còn 900 triáu, đáng thái tác bát quyán hán cáa TT Nixon nhám trái tay không cho ông can thiáp vào VN náa.

Bác sang 1974, chính quyán Nixon ván còn cá gáng giái quyát ván đá VN báng con đáng hòa bình. Ngày 10/2/1974 Kissinger lái sang Paris gáp Lê Đác Thá. Trong cuác mát đám lán này có sá hián dián cáa Martin -Đái sá Má Saigán, Kissinger yêu cáu Hà Nái háp tác vái Má đá thúc đáy hai bên MN ngái lái vái nhau. Ông đá nghá bác đáu Viát Cáng háy ngáng bán á vùng 3 và 4. VNCH sá công nhán ranh giái VC kiám soát á vùng 1 vá 2. Sau đá HK sá áp lác chính quyán Sáigán thán láp Hái đáng Quá c gia Hòa giái dân tác. Trá lái Sáigán, đái sá Martin thúc hái TT Thiáu thán láp HáĐHGDT và tháa nhán viác phán chia lánh thá mà Kissinger đá nghá vái Lê Đác Thá. Ngoài ra đác sá đáng ý cáa Tòa Bách ác, Martin nhá Đái sá Ba Lan trong Uá ban Kiám soát và Giám sát ngáng bán chuyán đán Hà Nái mát đái pá văn, kêu gái giái lánh đáo BV háng áng đá nghá cáa Kissinger đá chám đát cuác chián tái MNVN. (11) Martin cũng gái đái n vá Hoa Thánh Đán trình bày nhácáu và sá háp lý cáa viác cát đát nháng cho Viát Cáng khi tián vián trá đã bá cát. (12)

Trong khi đá TT Thiáu đi ngáng cá lái đáng lái chián lác cáa HK khi há quyát đánh chám đát đáu tranh quân sá đá ngáng i Quá c gia đáu tranh chính trá vái ngáng i Cáng sán. Ông chá tráng tiáp tác chián đáu, tu chính Hián pháp đá tiáp tác làm táng tháng nhiám ká 3. Náu đác HK tiáp tác vián trá, có thá sau nhiám ká thá ba, ông sá tu chính hián pháp đá làm táng tháng trán đái nhá tù tráng các bá tác á Phi Châu, đá lánh đáo cuác chián cháng Cáng vì Hà Nái quyát tâm tráng ká kháng chián.

Tháng Nghá Sĩ Kennedy, ngáng i lánh đáo phong trào cát vián trá cho VN quan niám: “Náu không đát tráng tâm vào viác thi hành nháng mác tiáu chính trá cáa tháa ác ngáng chián (thán láp Hái đáng Hòa giái Hòa háp Dân tác và tá chác táng tuyán cá đáng i sá giám sát cáa quác tá) thì mác đách cáa nháng món tián chi tiáu kháng lá VN không phái là đá cáu nán nhán chián tranh hay kián thiát xá sá mà chá đá cho chính phá Thiáu kéo dài chián tranh” (13).

Sau khi chá đáa cáa Thiáu là TT Nixon tá chác (10/8/1974) nhiáu ngáng i đã tháy rá “cán Thiáu sá mát nác”. Tái Quá c hái Má, các nghá sĩ kêu gái VNCH phái thách nghi vái Viát Cáng, Adlai Stevenson còn nói rá hán là “Thiáu phái tá chác và sau đá náu Bác Viát gây hán thì HK sá can thiáp” (14)

Vì số sống còn của MNVN, Phong trào chống tham nhũng do Linh mục Trần Hữu Thanh chủ xướng được phát động rõ ràng từ tháng 9/1974 và được truyền bá đến dân ý bất tín nhiệm Thiệu. Song song với phong trào chống tham nhũng là việc thành lập “Lực lượng hòa giải dân tộc” do Giáo sư Vũ Văn Mẫu chủ trì. Bên Cao trào chống tham nhũng việc tiến hành “Chiến tranh hòa bình nay đang tiếp tục giải phóng quân dân ta là tiến lòng tham của ông Nguyễn Văn Thiệu đã coi ngôi vị của ông ngang hàng với nhân dân tộc. Đây là tham nhũng tồi tệ nhất vì là tham nhũng trên số sống còn của dân tộc hay nói đúng hơn là số phận của dân tộc”. (15)

Đầu tháng 2/1975 các đảng phái, tôn giáo còn thành lập “Trần tuyên nhân dân cách mạng tranh thủ hòa bình” bao gồm nhiều nhân vật tên tuổi của Phật giáo, Công giáo, Hòa Hảo... Một lần nữa lên tiếng yêu cầu TT Thiệu và các phe phái liên hệ chấm dứt chiến tranh, giải quyết bằng con đường hòa bình. Theo ông Thích Tâm Châu thuộc phái Việt Nam Quốc Tạng trước đây nay vẫn đang giữ chính phủ, nay cũng lên tiếng yêu cầu TT Thiệu hãy vì quyền lợi quốc gia mà từ chức. Đó cũng là yêu cầu của Tổng Giám mục Nguyễn Văn Bình. Theo ông Ngô Vĩnh An trước đây nay vẫn đang giữ Thiệu cũng bị yêu cầu quy tập một quy tập ngay lên án TT Thiệu lạm quyền, bất công, tham nhũng. Theo ông viên yêu cầu TT Thiệu từ chức và Thiệu phải chịu trách nhiệm về sự thất bại khi ông chủ nghĩ đến những biện pháp quân sự để giải quyết nội chiến tranh nội bộ chính trị.

Lịch sử tình hình bất ổn ở Sài Gòn, Công quân đánh chiếm thành phố Phước Long (6/1/1975) để do lực lượng phản động của HK. TT Ford vẫn không có phản ứng nào, B52 vẫn không cất cánh để trợ giúp như sự kiện ở Hà Nội. Đến cuối tháng Hai/1975, một phái đoàn lực lượng viên Quốc hội HK được gửi sang Miền Nam VN để duy trì xét lại yêu cầu của TT Ford xin quân viện bổ túc cho VNCH. Sau khi thăm các đơn vị, phái đoàn về Sài Gòn họp với TT Thiệu để kiểm tra tình hình. Các dân biểu, nghị sĩ gay gắt hỏi Thiệu “Ông muốn quân viện và kinh viện mãi sao, chúng bao lâu nữa?”. (16) Bên Chính phủ Đảng CSVN tin rằng Quốc hội HK thực sự bên VNCH nên quy tập để hình thành cuộc tổng tấn công mùa Xuân 1975. Chờ đến một tuần sau khi phái đoàn Quốc hội Miền Nam về, vào lúc 2 giờ sáng ngày 10/3/1975 Công quân tấn công Ban Mê Thuộc. Theo ý định của Bên Chính phủ, Ban Mê Thuộc, Công quân sẽ tiến thẳng xuống vùng duyên hải Phú Yên, chia hai Miền Nam, giành quyền lãnh thổ phía Bắc.

Đến chiều ngày 14/3/1975 Thiệu bay ra Cam Ranh họp với tướng Phạm Văn Phú Tổng chỉ huy Vùng II Chiến thuật. Tại đây với sự hiện diện của ba cố vấn thân cận là các tướng Trần Thiện Khiêm, Cao Văn Viên và Đảng Văn Quang, TT Thiệu quy tập để hình thành vùng Cao nguyên. Ông cho rằng QLVNCH không còn đủ khả năng bao vây toàn bộ lãnh thổ, phải rút bỏ những vùng kém trù phú, gom lại lực lượng vào các vùng duyên hải để đánh bằng. Trước đó trong buổi họp ở Dinh Độc Lập, Thiệu giải thích việc tái phân trí lực lượng với chiến thuật mà ông gọi là “đầu bé đuôi to”. Ông cho rằng thà mất rừng núi với tay CS còn hơn là phải sống liên hiệp với chúng. Theo Thiệu, đây là kế hoạch hết sức bí mật, không nên để cho người Miền

biết”. Nhưng hai năm trước đây, tôi biết thêm một sự thật từ một nhân chứng mới: cựu phó Đß đốc Hß Văn Kß Thoßi, nguyên Tß lệnh Vùng I Duyên hải. Trong quyển “Can trường trong chiến bại – Hành trình của một thế kỷ”, tác giả tßc Đß đốc Thoßi cho biết tßng Trßng đã tßt lß cho ông biết: “Ngày 13/3/1975 tßi Dinh Đßc Lßp, TT Thißu nhßn đßnh không còn cách nào với ngân khoản vì nß trß của HK bß cßt gißm, chánh phủ có thể giữ đßc số toàn vẹn của lãnh thổ miền Nam. TT Thißu lßy viết vßch một đßng tß Ban Mê Thußc xußng Tuy Hòa và nói đó là ranh giới của miền Nam. TT Thißu còn căn dặn tßng Trßng phải giữ kín không tßt lß cho các tß lệnh số đoàn, các tßnh trßng cũng như hải quân và không quân biết vì cß bị miền Trung”.

Nhß mới ngßng đßu biết, vì cß rút bß Vùng 1 và 2 từ giữa tháng Ba đã đßa đßn biên bản 30/4/1975. Trong quyển “Tâm tß Tßng thế kỷ Thißu” xußt bßn nhân mùa Qußc hßn 30/4 năm ngoßi, Tißn sĩ Nguyßn Tißn Hßng, có Chßng 2 Ai Cß với Tßng thế kỷ Thißu rút quân?. Tác giả liệt kê 4 ngßng i:

- Tßng Đßng Văn Khuyên, TMT Bß Tßng Tham Mßu kiêm Tßng Cßc trßng Tßng Cßc Tißp Vßn QLVNCH đã đß trình TT Thißu ý kiến phải thu hồi lãnh thổ VNCH thß nào cho tßng xßng với số cßt gißm vì nß trß.

- Tßng John Murray, tùy viên Quân lực HK ß VN. Ông nói “Ta có thể ví số một tỉn xßp xß như một đßt vßy”. Ông đßng mßc các tßng phòng thủ tßng đßng với mßc quân vì nß. Chßng hßn 900 trißu phòng tßng phòng thủ ngang tßnh Tuy Hòa. 750 trißu phòng tßng kéo dài từ Tây Ninh đßn Nha Trang. Nßu 600 trißu chß đß bßo vß phßn đßt từ Bßn Lßc/Long An xußng miền Tây. Xin nhßc lßi trong quyển Hßsß Mßt Dinh Đßc Lßp viết chung với ký giả J. L. Schecter xußt bßn năm 1987, T/s Hßng cho biết “Trong buổi họp cuối cùng với các tßng lãnh VNCH trßng cß khi mãn nhiệm kỳ vßn ßc (8/1974), Murray đã khuyên hßn nên thu gßn tßng phòng thủ lßi, tßp trung quân số và đßn đßc đß bßo vß nhßng vùng đông dân đßc bị bị nß” (Tr. 405). Tß lßi khuyên này, mới có tß trình nêu trên của Tr/tßng Đßng Văn Khuyên. Cß hai đßng trên đßc đßa ra từ giữa năm 1974, tßp theo cuộc họp giữa Kissinger với Lê Đßc Thß, như tôi đã đß cßp ß phßn trên, chß không phải hßi đßu năm 1975 lúc đó đã mußn rßi.

- Đßi sứ Martin: đã thuyết phục ông Thißu chấp nhận một việc chia đßt trên thực tế. (Nhß đã tình bày ß phßn trên hßi đßu năm 1974)

- Chußn tßng Ted Serong với “Mßt Kế hoạch Mß xß” (A Surgery Plan) đã đßc trình bày với TT Trßn Thißn Khiêm và ông Ngô Khßc Tßnh (cßu TT Thißu) hßi đßu tháng Giêng 1975. Theo đó, tßng Serong đã cß vßn ông TTK “Phßi bß Quân đoàn I và phải ngay tß bây giờ”. VNCH phải

thác hián ká hoách này nái trong hai tuán. Theo hái ký Serong “Vào ngày 14 tháng 2 năm 1975, thì ông Thiáu chá còn mát ngày trác hán chát mà tôi đã đáa ra, đó là giáa tháng 2”. Đán đáu tháng Ba 1975, ông Ngá Khác Tánh đán thăm Serong vái tá cách là ngá i trung gian cáa TT Thiáu đá hái ý kián. Serong trá lái: “Xin ông nói vái táng tháng là cuác chián đã kát thúc rái. Nó đã kát thúc tá ba tuán nay” (Tel him the war is over. It has been over for three weeks).

T/s Nguyán Tián Háng viát quyán “Tâm Tá Táng tháng Thiáu” đá bián minh cho TT Thiáu, đá trách nhiám cho ngá i cáng sá cáa mình là Đáng Văn Khuán, đá tránh nhiám cho Đái sá Martin và hai cá ván Má Úc là John Murray và Ted Serong. Nháng vô tình lái vách thêm mát sai lám tai hái cáa TT Thiáu. Ted Serong đã báo “phái rút trác ngày 15/2/1975. Đán đáu tháng Ba 1975 cuác chián đã kát thúc rái”, ông lái ra lánh rút đá gây biát bao tang tháng cho đáng bảo và chián sĩ trong mát tháng rái i cuái cùng cáa cuác chián. T/s Háng viát “Vá viác TT Thiáu ra lánh rút quân, Serong bình luán: “Cháng có ká hoách. Cháng chuán bá. Cháng có gì cá. Chá bá táu” (No plans. No preparations. Nothing. Just abandon ship) Theo tôi, ông Háng lái bánh vác TT Thiáu, đá tái cho hai táng Phám Văn Phú và Ngá Quang Tráng rút lui mà không chuán bá và có ká hoách gì cá, chá bá cháy mà thôi.

Viác rút bá Vùng I và II là ná lác cuái cùng cáa HK giúp VNCH đác đá ra tá đáu năm 1974. Nháng ông Thiáu cá chán chá, mái đán khi Bá Chính trá CSVN má cuác tán công Ban Mê Thuác vái ká váng sá giành đác tháng lái vào cuái năm 1976 khi có cuác báu cá táng tháng á Má. Đây là cá hái đá TT Thiáu thác hián các đáng nghá ká trên cáa HK đá phá vá máng thôn tình MN báng báo lác quân sá cáa Hà Nái vào cuái năm 1976. Ông yêu cáu TT Ford công khai thông báo tháng cho LX, TC và Hà Nái: Vì hòa bình VNCH sán sàng rút khái phán náa lãnh thá phía Bác giao cho MTGPMN quán lý, đá hai bên Mián Nam có thá lác ngang nhau háu thi hành HĐ Paris 1973. Yêu cáu Hà Nái án binh bát đáng đá QLVNCH rút quân. Báng hành đáng này, sá giúp MTGPMN tháy ráng há đác giành đác mát náa lãnh thá MN, không phái do công lao cáa Mián Bác. Há sá ra sác tranh thá nhán dân á đây, cáng cá phán đát này đá nói chuyên vái VNCH á phía Nam vá viác thành láp HáHGDT, tá chác táng tuyán cá dân chá tá do. Sau 1973, mái quan tâm cáa MTGPMN không phái là VNCH mà là BV. Há rát lo ngái hành đáng cáng rán cáa TT Thiáu sá táo cá hái cho BV thôn tính MN. Lúc đó cá VNCH và MTGPMN đáu là ká bái trán, là ká phán bái nhán dân MN.

Sá thát bái cáa MN năm 1975 sá đác lách sá soi sáng. Lái lám trác mát là do TT Thiáu. Chính ông đã tháa nhán “Tôi có trách nhiám, nháng không có lái”. T/s Háng đã viát ba cuán sách đá bào cháa là TT không có lái. Tát cá đáu do ngá i Má táo ra và cuái cùng ông Dáng Văn Minh đã đáu hàng CS. Câu nói cáa TT Thiáu chá có thá nói vái ngá i Má chá không phái nói vái nhán dân MN đã báu ông làm táng tháng.

Trong sách Tâm T TT Thi u, tác gi ghi nguyên văn cu c ph ng v n ngày 1/12/1979 c a t p chí Der Spiegel v i TT Thi u. Cu i cùng nhà báo h i: “Có khi nào ông nghĩ là nên cảm n cho nh ng vi c ng òi M đã làm đ giúp n c ông không? Kissinger than phi n trong cu n sách c a ông ta: ‘C m n cho nh ng vi c nh n đ c không ph i là m t đ c tính c a ng i Vi t Nam”. Ông Thi u không tr l i th ng, nói vòng vo lãng sang v n đ khác, khi n ng i h i ph i nh n m nh: “Cá nhân ông, ông không c m th y chút gì là ph i bi t n? Ông Thi u tr l i: “Thành th t mà nói, n u chính ph M đã không ph n b i chúng tôi, hay đâm sau lưng chúng tôi, dân t c VN s bi t n mãi mãi”(Tr.438). R i đây, l ch s ngày càng sáng t , “ai ph n b i? Ai đâm sau lưng?” Nh ng câu tr l i c a TT Thi u có th làm cho nhi u đ ng bào chúng ta h th n. Theo ông, ông ch kh ng đ nh M ph n b i ông, đâm sau lưng ông, nên ông không mang n M và không có l i gì v i dân t c VN. Nh v y, ng i ta có th nghĩ ông ta ch là tên lính đánh thuê. Có trách nhi m c a m t tên lính đánh thuê và không có l i gì c khi ng i ta không c n tên lính đánh thuê n a. Đó là tâm t c a TT Thi u đ i v i Đ ng minh.

TT Thi u còn tr l i m t cu c ph ng v n n a v i nhà báo Dunlop c a báo Now Luân Đôn năm 1979 đã gây xôn xao đ lu n lúc b y gi . (Tr. 9-11) Ông nói “Now I have nothing left to do with them” mà báo chí Vi t ng đ ch ra là “Bây gi tôi ch ng còn m c m gì đ i v i h n a”. Theo nh n xét c a T/s H ng thì có l ông Thi u mu n nói “Nay tôi ch ng còn quy n hành hay ph ng ti n đ làm đ c gì đ i v i đ ng bào tôi”, nh ng ông đã l n l n gi a ch for và with. Đáng l ph i nói là “Now I have nothing left to do for them”. Đó là tâm t c a v lãnh đ o t i cao VNCH đ i v i đ ng bào, h m o hi m tr n ch y CS, ly h ng đ tìm t do sau 1975. Qua s vi c trên còn cho th y ông H ng luôn bào ch a ông Thi u. Trái l i ông Thi u v i b n ch t hay đ t i cho ng i khác nên ông vi t th nh ông H ng đ nh chính dùm. Còn ông đã g i m t th “ch i th ng Michael Dunlop, tên này đã g p tôi và t ng thu t l i sai bi t cho báo Now! Đây là m t ác ý rõ ràng c a nó. Không bi t do ai xúi đ c mà th y trùng h p v i v Kissinger ra sách...”. L i nghi ng Kissinger!

Chuy n th ba T/s H ng nói v Tâm t TT Thi u. qua l i k c a ông Thi u: “Nhi u l n hành khách trên tàu đi n, xe buýt có nh n ra ông nh ng h c ‘ph t t nh’. Tr tr ng h p trong m t quán ăn n , có ng i t i t n bàn đ chào: Hello, how are you? Are you President Thieu? Ông tr l i: “No, I am his brother” (Không ph i tôi là em ông ta”. (Tr.30). Tâm t trên c a ông Thi u khi n ng i đ c có s suy nghĩ: ng i dân Anh bi t ông là c u t ng th ng VNCH, nh ng h “ph t t nh” có ph i h đã coi th ng ông, th y vi c ông làm tr c 1975 và t cách c a ông sau 1975 qua cu c ph ng v n c a báo Now và Der Spiegel? Vì th chính ông Thi u cũng không dám nh n mình là TT Thi u! V y xin đ ng nh c đ n ông n a.

Mu n ph c qu c, ph i d ũng c m. Bi t nh c là đã g n v i đ c D ũng r i. T i sao c ch i và bênh v c mãi nh là con nít. Ng i đ c không ph i là con nít. TS H ng ph i xu t b n ba quy n sách đ bi n mình. C ba cu n sách đ u gây tai h i cho đ t n c, làm x u h dân t c. Nên nh câu nói c a ng i x a “Nh t ngôn h ng bang, nh t ngôn tán qu c.”

Lê Qu Lâm

Chú thích:

1. H c Vi n Quan h Qu c t , Th ng l i có tinh th i đ i và cu c đ u tranh trên m t tr n đ i ngo i c a nhân dân ta, Nxb S Th t, Hà N i, 1985, Tr. 88.
2. Lyndon Johnson, The Vantage Point, Perspectives of the Presidency, Redwood Press Ltd, London, P. 67.
3. Henry Steele Commager, Documents of American History, Vol II: Since 1898, Prentice Hall, Inc, New Jersey, 1973, P.698.
4. Ph m Văn Đ ng, Th ng l i vĩ đ i, T ng lai huy hoàng, Nxb S th t, Hà N i, 1975, Tr. 170/72.
5. Bùi Di m, G ng kèm l ch s , Ch ng 28: V Anna Chennault.
6. Nguy n Ti ng H ng & J.L. Schechter, H S M t Dinh Đ c L p, C & K Promtions, Inc, Los Angeles, Tr. 245.
7. Nh trên, Tr. 250-251.
8. Nguy n Kh c Ng , Nh ng ngày cu i cùng c a Vi t Nam C ng Hòa, Nhóm nghiên c u S Đ a Vi t Nam xu t b n, Gia nã Đ i, 1979, Tr. 155.
9. Nguy n Ti n H ng, Sđd, Tr. 327.
10. Nh trên, Tr. 341-342.
11. Nguy n Kh c Ng , Sđd, Tr. 161/162.
12. Snep W. Frank, Decent Interval, Random House, NY, 1977, P.109.
13. Nguy n Ti n H ng, Sđd, Tr. 389.
14. Nguy n Ti n H ng, Sđd, Tr. 410.
15. Đ M u, Vi t Nam Quê H ng Tôi Máu L a, Nxb Quê h ng, HK, 1987, Tr. 1257.
16. Nguy n Ti n H ng, Sđd, Tr. 431.